

Воденчерски камък, колкото по-вече мели, толкоз по-тънък става.

Воденичерски камък не е ли? — Нѣкой баща цар, имал голѣм мерак да изучи сина си на всичко, а той му май не земала главата. Дал го на един философ да го изучи. Той го изучил, каквото знаел, и го завелъ прѣд баща му да го испита. Най-напрѣд подкачил да го пита на аритметика. Баща му си зел прѣстенът в' ржка, и го попитал: какво има в' ржката си; той писалъ и питалъ и най-подир рекъл: нѣщо околчато, на срѣдата дупка е в' ржката ти. Познай де, какво е! Той вил горѣ, вил долу, не можил да каже какво нѣщо е туй „околчато нѣщо на срѣдата дупка.“ Бащата като не можил да търпи повече, рекъл: воденчерски камък не е ли? Тогази той са заловил да расправа, че е воденчерски камък. Баща му рекъл: ами как са е събрал той в' ржката ми? а даскалът му казал: от туй повече немож' научи, защото научи мурафетът ама да размисли какво е в' ржката ти то са не учи от даскал.

Воденчерски котак.

Воденчерска кашлица, — хроническа.

Воденчерски кашляк. — От една не толкоз скромна приказка.

Води подирѣ си цѣла глотница.

Водим Аврама за брадата, набранът му на главата. — Подигравка на поповетѣ и на черковното пѣние. Пѣят го на угощение кога камаросват нѣкого да го попят.

Водим кумата, нѣма момата.

Водица, мирна главица.

Водѣте ма дѣто щѣте, само при по-голѣм от мене не ма завеждайте, — рекъл един цар, когато го водяли в' едно село да го кондурисат; то показвало, че дѣто има малко дѣте да го не завеждат.

Водят го като млада булка.

Водят го на свети „крѣпки.“ — Пиян и го прикрѣпят.

Водят го със салтанат. — Жандари го карат.

Войникъ не е волник.

Войска не се чака прѣд вратник.